

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **S. D.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 2 lipca 2019 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 21 grudnia 2018 r. zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 15 lutego 2017 r. kasację wniósł obrońca skazanego S. D., w której zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia (k. 4 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Określona w art. 532 § 1 k.p.k. instytucja wstrzymania wykonania wyroku ma charakter wyjątkowy. Dotyczy bowiem orzeczeń prawomocnych, a przez to co do zasady bezzwłocznie wykonalnych. W judykaturze konsekwentnie przyjmuje się, że skorzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy waga, charakter i zasadność zarzutów kasacyjnych wskazują na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, bądź gdy strona wykaże istnienie takich okoliczności, które przekonują,

że wykonanie orzeczonej kary - przed rozpoznaniem kasacji - będzie rodzić poważne i nieodwracalne dolegliwości.

Analiza wniesionej na rzecz skazanego S. D. kasacji w kontekście wymogów dotyczących możliwości zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, nie pozwala na uwzględnienie zawartego w niej wniosku. Argumentem przemawiającym za jego uwzględnieniem nie jest ranga podnoszonych w kasacji zarzutów, wskazujących na wadliwie przeprowadzoną kontrolę odwoławczą wyroku sądu pierwszej instancji. Podniesione zarzuty nie są bowiem tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc „rzucającej się w oczy”, wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być zaś merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacjach zarzutów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2013 r., II KK 118/13, LEX nr 1317920). Przedwczesne jest zatem twierdzenie skarżącego co do „wysokiego prawdopodobieństwa” ich zasadności z uwagi na „rażące naruszenia” i w rezultacie konieczności uchylecia zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Z powyższych względów, orzeczono jak na wstępie.